

Mag. scient. Thorkil Bjerring Pedersen

født ^{26/1} 1898, død ^{2/7} 1925.

Den 4. Aug. modtog man i Danmark den sørgelige Meddelelse, at den unge Videnskabsmand Th. Bjerring Pedersen var afgaaet ved Døden under en Ekspedition i Grønland.

Han var Søn af Kgl. Fuldmægtig E. M. Pedersen og blev Student 1916, hvorpaa han efter nogen Tids Forløb bestemte sig for det naturhistoriske Studium og blev mag. scient. i Geologi i 1924. Allerede som Student udfoldede han paa flere Felter en selvstændig videnskabelig Virksomhed, der bl. a. resulterede i en Afhandling om Rastritesskiferen paa Bornholm, for hvilket Arbejde han i 1922 fik tilkendt Universitetets Guldmedaille. Dernæst kastede Bjerring Pedersen sig med stor Iver over Studiet af Islands Geografi og Geologi og berejste Landet i 1922 og 1923. Det sidste Aar foretog han sammen med de islandske Forskere Hannesson og Bárðarsson en meget besværlig, men udbytterig Rejse til Askja og Vatnajökull for at studere de sidste store Vulkanudbrud i disse Egne, et Arbejde, der var tænkt som en Forberedelse til en større topografisk Beskrivelse af Island. I 1924 afrejste han til Scoresbysund, dels for at lede Anlæggelsen af Kolonien og dels for at studere de geologiske Forhold i denne Del af Grønland, men blev afbrudt i Arbejdet af en Sygdom, som den 2. Juli gjorde Ende paa hans Liv.

Bjerring Pedersen oplevede i rigt Maal den Erkendelsens Glæde, som er Videnskabsmandens største Løn, selv om han kun fik Tid til at bearbejde en ringe Del af det Materiale, han havde indsamlet. Han var en idérig og intelligent Forsker, en stærk og modig Mand og en god Kammerat, der ofrede sit Liv under Arbejdet paa en af det danske Folks store videnskabelige Opgaver, nemlig Udforskningen af Grønland.

Niels Nielsen,
Lektor, Dr. phil.